

Το Κυπριακό υπό το πρίσμα των διεθνών εξελίξεων και η προϊστορία του Κυπριακού

(Σύνολο σελίδων 14).

Καλησπέρα σας. Ευχαριστώ τους διοργανωτές , την Συντονιστική Επιτροπή Υπεράσπισης Αγώνα για Ελεύθερη Κύπρο (Σ.Ε.Υ.Α.Ε.Κ.) και το Σωματείο «Συμπαράσταση Αγώνα Κύπρου» (ΣΑΚ), για την πρόσκληση να συνεισφέρω στη συζήτηση αυτή , έστω και μέσω της τεχνολογίας (Skype) από Λονδίνο.

Καταρχήν δεν μπορώ να μην αναφερθώ στα 100 χρόνια φέτος από την βάρβαρη μικρασιατική καταστροφή και το ξεριζωμό του Ελληνισμού από τα εκεί πάτρια του εδάφη από τους Κεμαλιστές οθωμανούς. Η οικογένεια του πατέρα μου μία από τις χιλιάδες εκείνες, που ξεριζώθηκαν, και υπέστησαν την αγριότητα των Τούρκων. Δεν τους ξεχνούμε ποτέ.

Ξεκινώντας από τον τίτλο του σεμιναρίου, εκ προοιμίου θέλω να τονίσω ότι το Κυπριακό δεν εξαρτάται από τις διεθνείς εξελίξεις για το καλύτερο, όπως η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ, αλλά προχωρεί βάση της δικής του προϊστορίας. Η οποία ξεκίνησε από το 1956 και συνεχίζεται βάση του σχεδιασμού αφενός του Τούρκου συνταγματολόγου Δρ. Νιχάτ Ερίμ και αφετέρου της βρετανικής κυβέρνησης, όταν αμφότεροι εκκόλαψαν από τότε την διαβόητη αντιδημοκρατική, δι-κοινοτική, δι-ζωνική ομοσπονδία. Την απαρτχάιντ διαίρεση λαού και τόπου. (Σημ. Στο τέλος θα επανέλθω στο θέμα με την πρόσφατη απόφαση Ανώτατου Δικαστηρίου ΗΒ για την αυτοδιάθεση της Σκωτίας. Ανταπόκρισή μου στις 23.11.22 στην «Σημερινή» και Άρθρο μου 4.12.22).

Η ΔΔΟ είναι καθαρά βρετανο-τουρκική, ή τουρκο-βρετανική όπως θέλετε πέστε την, είναι όπως η κότα με το αυγό. Ακριβώς όπως έχω αποκαλύψει εδώ και δεκαετίες μελετώντας τα επίσημα βρετανικά ιστορικά έγγραφα και πρωτο-δημοσιεύσει στην «Σημερινή» από το 1989. Όπως έγραψε και στο άρθρο του ο αγαπητός Σάββας Ιακωβίδης στη «Σημερινή» στις 20 Νοεμβρίου 2022 όπου συνοψισε ολόκληρη την ιστορία σε μια παράγραφο. Τίτλος με ερωτηματικό: « Η Κύπρος θα συρθεί σε μια νέα τουρκοκρατία από τον επόμενο διζωνικο-Αναν-ιστή Πρόεδρο; »

«Η διζωνική (έγραψε) είναι τουρκικής έμπνευσης, αγγλικής επιπόνησης (ήδη από το 1956) και, δυστυχέστατα, ελληνικής αποδοχής. Η κατακρήμνιση του κυπριακού Ελληνισμού στα τάρταρα της τουρκοκρατίας άρχισε με την αυτοϋποβάθμιση του διεθνώς αναγνωρισμένου Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, Μακαρίου, σε μουχτάρη, για να συναντήσει τον εγκάθετο μουχτάρη των κατεχομένων, Ντενκτάς. Έκτοτε η εφιαλτική κατολίσθηση του Κυπριακού έφτασε στα σημερινά ΜΟΕ Αναστασιάδη-Κασουλίδη...»

<https://simerini.sigmalive.com/article/2022/11/20/e-kupros-tha-surthei-semia-nea-tourkokratia-apo-ton-epomeno-dizoniko-anan-iste-proedro/>

Τα ΜΟΕ (Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης) δεν είναι τίποτα άλλο από υποταγή και αναγνώριση, πρώτα από εμάς, τα θύματα. Η Βρετανία, όσο και να

την πιέζουν οι Τούρκοι, δεν μπορεί να αναγνωρίσει το κατεχόμενο και παράνομο αεροδρόμιο της Τύμπου και ταυτόχρονα το ψευδοκράτος, το απαγορεύουν δύο βρετανικές δικαστικές αποφάσεις και το είπαν και στη Βουλή των Κοινοτήτων. Επομένως ο μόνος τρόπος αναγνώρισης είναι από την Κυπριακή Δημοκρατία. Υπενθυμίζω ότι το αεροδρόμιο της Τύμπου είχε δυστυχώς δοθεί στους Τούρκους και με τον περιβόητο διζωνικό χάρτη που έδωσε ο Μακάριος μέσω Τάσου Παπαδόπουλου στους Τούρκους στη Βιέννη τέλος Μαρτίου 1977. Ο Κασουλίδης εδώ και καιρό προσφέρει ακριβώς την αναγνώρισή του με τα περιβόητα ΜΟΕ, για να διευκολυνθούν, Βρετανία, Σ. Ασφαλείας ΟΗΕ, Αμερικανοί, Ρώσοι και Τούρκοι και να κλείσουν το Κυπριακό με δύο κράτη μέσω ΔΔΟ.

Τα ΜΟΕ προνοούνταν από τις βρετανικές Ιδέες κατά τα άλλα «Ιδέες Γκάλι» του 1992, αμέσως μετά την αποδοχή της ΔΔΟ με το ψήφισμα 649 το 1990 δίχως εξουσιοδότηση από το λαό, από τον πρόεδρο Γιώργο Βασιλείου, τον οποίο χαρακτήριζαν οι Βρετανοί ως «χρήσιμο κεφάλαιο» (precious asset) γιατί έκανε ότι του ζητούσαν. Μας τα πρόσφεραν αφού απορρίψαμε τις συνομόσπονδες «Ιδέες Γκάλι» με διαδηλώσεις, και τα οποία δέχθηκε το 1994 ο επόμενος πρόεδρος Γλαύκος Κληρίδης δίχως καμία απαίτηση για αλλαγές κτλ. Δεν εφαρμόστηκαν αλλά έκτοτε πάνε και έρχονται τροποποιημένα και ανανεωμένα πρόσφατα μέσω Ιωάννη Κασουλίδη. (Το 1994 η Συνταγματολόγος της ΚΚ Κλαίρ Πάλλυ αποφάνθηκε με έκθεσή της ότι με τις τρεις γειτονιές του Βαρωσιού θυσιάζεται η επιστροφή όλων των προσφύγων).

Άσχετο λοιπόν από τις διεθνείς εξελίξεις οι ξένοι προχωρούν με τον ίδιο ρυθμό για αναγνώριση και όχι μόνον. Πρόσφατη επίσκεψη του βοηθού ΓΓ του ΟΗΕ Μίροσλαβ Γιέτζια, συνάντησε τον Πρόεδρο Νίκο Αναστασιάδη και τον ηγέτη τον Τ/κ Ερσίν Τατάρ στις 17/11/22 για βολιδοσκόπηση των δύο πλευρών για επανέναρξη διαλόγου(θα συναντηθούν φιλοφρονητικά στις 7 Δεκεμβρίου) **αλλά εννοείται με ξεκίνημα από εκεί που έμειναν στο Κραν Μοντανά** όπως βοηθητικά κραυγάζουν οι εν Κύπρω συνοδοιπόροι τους. Και ο νέος ειδικός αντιπρόσωπος του ΓΓ στη Λευκωσία, πρώην καναδός διπλωμάτης Κόλιν Στιούαρτ, παίζει το δικό του ρόλο στο νησί για λεγόμενη οικοδόμηση εμπιστοσύνης δηλαδή ΜΟΕ, μέσω Κασουλίδη προωθώντας την αναγνώριση. Τις προάλλες αξιωματούχος του ΟΗΕ πρότεινε οι Ε/κ γεωργοί να δώσουν τα χωράφια τους στη νεκρή ζώνη, που ανήκει στην ΚΔ, να τα καλλιεργούν άκουσον... οι Τ/κ! Για να λυθούν τα προβλήματα που προβάλλουν οι Τ/κ!!

Στο πρίσμα των διεθνών εξελίξεων όμως, εμπλέκεται το Κυπριακό, αλλά το ενδιαφέρον στο Κυπριακό εστιάζεται στην μοιρασιά του θαλάσσιου πλούτου Ελλάδας/Κύπρου με την Τουρκία κάτι που επηρεάζει αρνητικά τη λύση ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ του Κυπριακού. Αλλά ακόμα περισσότερο, όπως έγραψε με ερωτηματικό η ομογενειακή «Ελευθερία» χθές 1.12.2022, «Θα μετατρέψουν το φυσικό αέριο σε δικοινοτική διαφορά;» Έγραψε μεταξύ άλλων.

«Ως εκ τούτου, στην περίπτωση που δεχθούμε το φυσικό αέριο να τεθεί στη διαπραγμάτευση μεταξύ των δύο κοινοτήτων για λύση του Κυπριακού και σε καθεστώς συν-διαχείρισης, τότε η Κυπριακή Δημοκρατία θα καταστεί πραγματικά «εκλιπούσα», όπως την θεωρεί η Τουρκία. Είναι άμεση παραδοχή ότι σε όλο τον κόσμο ΑΟΖ έχουν

μόνο κράτη αλλά στην περίπτωση της Κύπρου (μας ζητούν) ΑΟΖ έχουν οι... κοινότητες, σαν να μην υπάρχει κράτος.

Όταν, λοιπόν, έρχονται σοβαροί διεκδικητές της Προεδρίας της Κυπριακής Δημοκρατίας και λένε ότι θα «ξεκλειδώσουν» τις συνομιλίες για το Κυπριακό «βάζοντας στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης το θέμα της ενέργειας και την ασφάλεια» (Αβέρωφ Νεοφύτου), ή ότι θα δημιουργήσουν «οργανικές συνθήκες ειρήνης με χρήση όλων των εργαλείων που έχουμε στη διάθεσή μας, όπως το φυσικό αέριο» (Ανδρέας Μαυρογιάννης), τι εννοούν και ποιον «ξεγελούν» (ή εξυπηρετούν);»

Και τονίζει η «Ελευθερία», ότι η ασφάλεια **μπήκε στο Κραν Μοντανά** και οι συνομιλίες απέτυχαν γιατί η Τουρκία επέμενε να υπάρχει μόνιμος τουρκικός στρατός και εγγυήσεις για τάχα την 'ασφάλεια των Τουρκοκυπρίων' και ο Νίκος Αναστασιάδης αρνήθηκε να προσυπογράψει για να γίνει η Κύπρος τουρκικό προτεκτοράτο. Συμφωνούντων των υπ. Εξωτερικών Κύπρου Νίκου Χριστοδουλίδη και Ελλάδας Νίκου Κοτσιά. «Φαίνεται σήμερα κάποιοι είναι έτοιμοι να ακολουθήσουν διαφορετική γραμμή. Οι πολίτες, όσο κι αν τους υποτιμούν, δεν ξεγελιούνται. Τουλάχιστον η πλειοψηφία...» www.eleftheria.co.uk .

Γι' αυτό και δεν οριοθετούν προφανώς ΑΟΖ μεταξύ Ελλάδας και Κύπρου. Εξού και προχώρησε ο ΥΠΕΞ Ιωάννης Κασουλίδης και ζήτησε ανερυθρίαστα ΑΟΖ με την κατακτητή Τουρκία (!), πριν από συμφωνία με Ελλάδα!!! Εξού, και ο χάρτης Μπράιντεν/Χόκστειν, του 2016, που δεν προβλέπει κοινό θαλάσσιο σύνορο με την Ελλάδα, με τον Χόκστειν να πρωτοστατεί στην συμφωνία Ισραήλ/Λιβάνου και να αποπειρώνται να κάνουμε και εμείς το ίδιο με την Τουρκία με τον Κασουλίδη να τρέχει να υποστηρίξει και αυτή την προσπάθεια με άλυτο το Κυπριακό, αλλά με αναγνώριση πλέον. (δηλώσεις στον «Αλ Τζαζίρα»).

Σ' αυτό το σημείο βρίσκεται το Κυπριακό, στο πρίσμα των λεγόμενων διεθνών εξελίξεων στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Τώρα, πώς φθάσαμε στην « δυστυχέστατη αποδοχή της ΔΔΟ και την εφιαλτική κατολίσθηση του Κυπριακού στα σημερινά ΜΟΕ Αναστασιάδη-Κασουλίδη» όπως έγραψε ο Σάββας Ιακωβίδης, θα πρέπει να σας εξηγήσω στο υπόλοιπο της παρέμβασής μου.

Καταρχήν φθάσαμε εδώ, επειδή για 48 χρόνια ουδέποτε υπήρξε αίτημα των ηγεσιών της Κύπρου για ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ. Τουναντίον, η προσπάθεια δικών μας ήταν υποταγή στα ξένα συμφέροντα, και αναγνώριση των τετελεσμένων πριν ακόμα ξεκινήσει η δεύτερη εισβολή αλλά και η πρώτη και σήμερα να φοβούνται, όπως ο Κληρίδης, στην Γενεύη 2, να υπογράψουν όλα όσα έχουν δώσει.

Δρ. Χένρι Κίσινγκερ καμία σχέση είτε με την γέννησή της είτε με τον σχεδιασμό της

Εισαγωγικά, όμως λίγα λόγια για το πρώτο μέρος της προϊστορίας, πριν τις δύο εισβολές γιατί όπως προαναφέρθηκε η προώθηση της ΔΔΟ ξεκίνησε πριν το 1974 και χρόνια πριν εμφανιστεί ο Δρ. Χένρι Κίσινγκερ που καμία σχέση είχε είτε με την γέννησή της είτε τον σχεδιασμό της. Το Κυπριακό ήταν και παραμένει στα χέρια του Βρετανικού Φόρειν Όφισ, ως

αποικιακό κατάλοιπο. Τα θεμέλια της Δι-κοινοτικότητας μπήκαν με τη δήλωση του Υπ. Αποικιών Λένοξ Μπούτ στη Βουλή των Κοινοτήτων στις 19 Δεκεμβρίου 1956. ΟΤΙ Η ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ δεν θα αποκλειόταν σε τελική λύση, με ξεχωριστή αυτοδιάθεση και στο 18% των Τούρκων της Κύπρου όπως και στο 82% των Ελλήνων. Ταυτισμένη με το σχέδιο Δρ. Νιχάτ Ερίμ Νοέμβριος 1956 για επανάκτηση της Κύπρου. Εντός του 1957 οι Τούρκοι απαίτησαν από τους Βρετανούς συνομοσπονδία **δύο ζωνών**. Ακολούθησε η βοηθητική μονομερής εγκατάλειψη της Ενώσεως από τον Αρχ. Μακάριο και οι δυσλειτουργικές δικοινοτικές Συμφωνίες Ζυρίχης και Λονδίνου προβλεπτές από τους Βρετανούς να καταρρεύσουν σε 3-5 χρόνια. Τουρκικό πραξικόπημα το 63/64 για το οποίο οι Τούρκοι εκπαιδεύονταν και οπλίζονταν από το 1958, για δύο ομόσπονδα κράτη, παράλληλα με σχεδιασμό στο Φ.Ο για **δύο συνιστώντα κράτη που ξεκίνησε στις 3 Ιανουαρίου 1964** από το τμήμα σχεδιασμού με επικεφαλής τον Σερ Κρίστιν Τίκελ, ο οποίος πέθανε πρόσφατα. Σημειώνω ο σχεδιασμός αυτός ξεκίνησε πριν τη διάσκεψη στο Λονδίνο που κάλεσε τότε η Βρετανία στις 16 Ιανουαρίου 64, όπου ο τ/κ πρόεδρος της Δικοινοτικής συνέλευσης Ραούφ Ντενκτάς απαίτησε γεωγραφική ομοσπονδία δηλαδή ΔΔΟ.

Στις 28/2/64 ο Τούρκος ΥΠΕΞ είπε στο Φόρειν Όφισ, η Τουρκία και οι Τ/κ μια απαίτηση έχουν, γεωγραφική ομοσπονδία. Το 1965 ο Τούρκος πρωθυπουργός Ισμέτ Ινονού ζήτησε γραπτώς από τις κυβερνήσεις Λονδίνου και Ουάσιγκτον να βοηθήσουν για μια ομοσπονδία στην Κύπρο. Ο Σερ Κρίστιν Τίκελ, μάλιστα ετοίμασε ΚΑΙ σχέδιο αρχές του 1964 προσβλέποντας στην υλοποίησή του 10 χρόνια μπροστά, πως θα βοηθούσαν μια τουρκική εισβολή αποκόπτοντας τον γόρδιο δεσμό με την Ελλάδα, και χρησιμοποιώντας τόσο το βρετανικό βασιλικό στόλο όσο και τον 6^ο αμερικανικό. Ακριβώς όπως έγινε το 1974. Με συνάδελφό του να σχολιάζει ότι πιθανό να χρειαζόταν ένα πραξικόπημα αλλά με μεγάλη μυστικότητα μεταξύ Βρετανών και Αμερικανών μόνο.. Όλα αυτά χρόνια πριν εμφανιστεί ο Αμερικανός Δρ. Χένρι Κίσινγκερ, η ανάμιξη του οποίου το 1974 ήταν βοηθητική της πολιτικής του Λονδίνου την οποία ακολούθησε. Κλείνω την εισαγωγή. ***

Ξεκινώ τώρα από το 1974. Από τις αρχές του χρόνου ο νέος Τούρκος Πρωθυπουργός Μπουλέντ Ετσεβίτ ζητούσε γεωγραφική ομοσπονδία. **Ενα δι-κοινοτικό κράτος, ένα ομόσπονδο σύστημα, το οποίο όμως δεν θα λειτουργήσει δίχως γεωγραφική βάση και θα χρειαστεί ανταλλαγή πληθυσμών λόγω της διασποράς του πληθυσμού, θέλουν απόλυτη τουρκική αυτόνομη διοίκηση...**» έγραφε στις 27 Φεβρουαρίου 74 ο βρετ. Υπ. Αρμοστής στη Λευκωσία. Ο δε Αρχιεπίσκοπος Μακάριος στις **20 Φεβρουαρίου** δήλωνε σε Βέλγο δημοσιογράφο «**οι τουρκικές απαιτήσεις θα οδηγήσουν αναπόφευκτα σε πολιτική και γεωγραφική διχοτόμηση**» και στις **10 Ιουλίου** η κυπριακή Υπάτη Αρμοστεία στο Λονδίνο, παρέδιδε στο Φόρειν Όφισ Υπόμνημα με τίτλο «**Ανεφάρμοστη η Ομοσπονδία**».

Με αυτά εν γνώσει, όμως, ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος φθάνοντας στο Λονδίνο μετά το πραξικόπημα εναντίον του 15 Ιουλίου 1974, και την διάσωσή του από τους Βρετανούς, οι οποίοι είχαν ήδη προνοήσει σχέδιο γι' αυτό προ ετών (βάση το σχέδιο Κρίστιν Τίκελ), μίλησε με αφόρητα επικίνδυνη αφέλεια, ότι ο Ετσεβίτ και η Τουρκία ως εγγυήτρια δύναμη θα... τον αποκαθιστούσαν ως τον νόμιμο Πρόεδρο της ΚΔ γιατί συμφωνούσαν μαζί του για την εκδίωξη όλων των Ελλήνων αξιωματικών... Παρόλο ότι η κυπριακή κυβέρνηση είχε πληροφορηθεί ένα χρόνο νωρίτερα, περιέργως με κάθε λεπτομέρεια για τα σχέδια της Τουρκίας για εισβολή στην Κύπρο από τον τότε αινιγματικό Βρετανό Στρατιωτικό Ακόλουθο στην Βρετανική Υπάτη Αρμοσθεία κ. Στόκκερ.

Με τον βρετανό Πρωθυπουργό Χάρολτ Γουίλσον στις 17 Ιουλίου 74, συνεννοήθηκε να αποκαλούσε την Ελλάδα στην ομιλία του στον ΟΗΕ ως εισβολέα, (και το έκανε) και θα ζητούσε και από άλλες κυβερνήσεις να ζητήσουν την αποχώρηση των Ελλήνων αξιωματικών, όπως η Βρετανία και η Τουρκία (συμφωνούσε και η Μόσχα). Ο μόνος που διαφωνούσε με την άμεση αποχώρησή τους (όχι τη μη αποχώρησή τους) μην εκπλαγείτε, ήταν ο **Δρ. Χένρι Κίσινγκερ**. Γατί δημιουργούσε είπε στις 18/7/74 στους Γουίλσον/Κάλλαχαν, ανισοζύγιο δυνάμεων εις βάρος των Ελλήνων και ότι δεν είχαν (Βρετανοί) υπολογίσει τις σοβαρές συνέπειες του τι επρόκειτο να κάνουν, δηλαδή τη συμφωνία τους με τον Ετσεβίτ για εισβολή. Και αποκάλυψε τον Μακάριο «ανδρείκελο» των Τούρκων προφανώς για την έγκριση που έδωσε στον Κάλλαχαν για συνεργασία με την Τουρκία στις 17/7/74. Η διαφωνία θα δημοσιευόταν στους "Financial Times" αλλά επενέβησαν αποτελεσματικά από αμφότερες τις πλευρές του Ατλαντικού και ειδικά ο βρετανός πρέσβης Ραμσπόθαν (Ramsbotham) στην Ουάσιγκτον και το σταμάτησαν.

Πριν την ομιλία του δε στον ΟΗΕ 19/7/74, ο Μακάριος είδε και την τουρκική αντιπροσωπεία και ευχαρίστησε την Τουρκία για την βοήθειά της!

Το πρωί της 19^{ης} Ιουλίου 74, προετοιμάζοντας το έδαφος για την τροχοδρόμηση της εισβολής και της ΔΔΟ οι Βρετανοί έστειλαν με μεγάλη μυστικότητα τον βρετανό πρέσβη στην Ουάσιγκτον Peter Ramsbotham στον Γλαύκο Κληρίδη στη Λευκωσία και εξάσφαλισε από τον τελευταίο ότι έπρεπε να γίνουν πλέον παραχωρήσεις από αμφότερες τις πλευρές, Αθήνα και Άγκυρα. Οι Έλληνες έπρεπε να αντιληφθούν ότι η Αθήνα έπρεπε να δώσει κάτι στους Τούρκους, για να γλυτώσουν το γόητρο των Τούρκων...

Έτσι οι Βρετανοί είχαν πλέον στο χέρι και τον πρώτο και τον δεύτερο στη τάξη στην ηγεσία της ΚΔ στα σχέδιά τους.

Το επόμενο βήμα ήταν το ψήφισμα του Σ.Α 353 - 20 Ιουλίου 1974 βασισμένο στην ομιλία Μακαρίου, εξού και δεν αναφερόταν σε τουρκικά στρατεύματα εισβολής εννοούσε τα **ελληνικά στρατεύματα εφόσον ο Μακάριος αναφέρθηκε 7 φορές στην Ελλάδα ως εισβολέα...**

Στις **27 Ιουλίου** ο Γλ. Κληρίδη συμφώνησε με τον Ρ. Ντενκτάς ότι δύο πιθανότητες υπήρχαν- **διχοτόμηση ή ομοσπονδιακή λύση**. Πρόθυμος να διαπραγματευθεί λύση

βασισμένη στον **εδαφικό διαχωρισμό** που δημιούργησε ο Αττίλας. (Δηλώσεις στον Βρετ. Υπ. Αρμοστή).

Στις **30 Ιουλίου 1974**, 3 ημέρες μετά, στην Γενεύη 1, στην οποία δεν έλαβε μέρος η ΚΔ, οι τρεις υπουργοί των εγγυητριών δυνάμεων της ΚΔ υπέγραψαν διακήρυξη αναγνωρίζοντας την ύπαρξη στην Κυπριακή Δημοκρατία δύο **αυτόνομων Διοικήσεων** εκείνη της Ελληνο-κυπριακής κοινότητας και εκείνη της Τουρκοκυπριακής κοινότητας. (Κρατήστε και τις θέσεις Κληρίδη). Και **στη δεύτερη συνεδρία (Γενεύη II) θα συζητούσαν τα προβλήματα που προκύπτανε από τις δύο διοικήσεις. Δίχως να ονομάζουν τα τουρκικά στρατεύματα κατοχικά, παρά μόνο «opposing armed forces» («αντίπαλες ένοπλες δυνάμεις»)**. Ο Τούρκος ΥΠΕΞ είπε η Τουρκία δεν είχε κάνει εισβολή ενώ οι Τούρκοι προέλαυναν επί του κυπριακού εδάφους...

Στη Γενεύη II στις **12 Αυγούστου** ο μεν Ραούφ Ντενκτάς έδωσε σχέδιο για ΔΔΟ με χάρτη για 34% του εδάφους τουρκικό, ο δε Τούρκος Υπ. Γκιουνές ένα πρόχειρο χάρτη με μολυβιές για 6 αυτόνομα καντόνια επίσης καλύπτοντας το 34%. **Τον οποίο όμως την επομένη ζήτησε πίσω και του τον επέστρεψαν! Ο Γκιουνές προτιμούσε το γεωγραφικό διαχωρισμό.** Η αρχική και τελική τους απαίτηση ήταν μία: **διπεριφερειακή ομοσπονδία, δύο ζωνών με 34% τουρκική ζώνη, όπως είχαν σχεδιάσει και οι Τ/κ το 1964...** (Η ιδέα καντονίων προτάθηκε στους Τούρκους κατά την Γενεύη II από τον Δρ Κίσινγκερ μετά από τις συναντήσεις του με τον Αρχ. Μακάριο εξηγώ πιο κάτω. Και αυτό για να διατηρήσει τις συνομιλίες εν ζωή όπως εξήγησε.)

Τον συμβιβασμό, όμως, με διαχωρισμό τύπου καντονίων πρώτος ο Μακάριος είχε πρότεινε(;) και υιοθέτησε η ελληνοκυπριακή πλευρά στη Γενεύη II προφανώς ως λιγότερο κακό από την καθαρώς διζωνική.

Στις 13 Αυγούστου ο Κληρίδης έδωσε στον Ντενκτάς αντιπρόταση αποδεχόμενος διοικητική αυτονομία και κάποια συγκέντρωση τουρκικών χωριών εξαιρουμένης της πιθανότητας γεωγραφικής ζώνης ή μετακίνησης πληθυσμών.

Ενώ αμφότερα τα μοντέλα διζωνικής και καντονίων ήσαν και είναι εμφανώς απάνθρωπα, και επομένως παράνομες συνταγές για ανατροπή της κυπριακής κυριαρχίας και αναγκαστικό διαχωρισμό του λαού μέσω ενός διαφοροποιημένου τουρκο-βρετανικού Απαρτχάιντ. Διπλή ειρωνεία να την εισηγήθηκε η δική μας πλευρά...

Ο Τζέιμς Κάλλαχαν με τρία προσχέδια δεν κατάφερε να εξασφαλίσει αποδοχή από τους Γλ. Κληρίδη και Γεώργιο Μαύρο (Ελληνα ΥΠΕΞ) για γεωγραφικό διαχωρισμό δύο ζωνών, ο Κληρίδης τους είπε θα τον δολοφονούσαν αν το έκανε. ο Γκιουνές επέμενε σε εδώ και τώρα συμφωνία γεωγραφικής ομοσπονδίας με δυο ζώνες και οριοθέτηση της γραμμής, ο Ετσεβίτ βιαζόταν να συνεχίσει με την δεύτερη του προγραμματισμένη εισβολή (που γνώριζαν οι Βρετανικές Μυστικές Υπηρεσίες και είχαν ενημερώσει και τους Αμερικανούς) και οι διαπραγματεύσεις διακόπηκαν μετά τα μεσάνυχτα της 13^{ης} Αυγούστου προς 14 πρωινή και ξεκίνησε η δεύτερη εισβολή...όπως γνώριζαν οι Βρετανοί.

Στις 1.45 μ.μ. της **14ης Αυγούστου 1974** οι Τζέιμς Κάλλαχαν (βρετ. ΥΠΕΞ) και Δρ. Χένρι Κίσινγκερ (Αμερικανός ΥΠΕΞ) είχαν μια τηλεφωνική ιστορική συνεννόηση, από την οποία όπως έγραψε ο διακεκριμένος καθηγητής Δρ. Κλέαρχος Α. Κυριακίδης σε άρθρα του, επιβεβαιώνεται ότι ο Βρετανός Τζέιμς Κάλλαχαν ήταν ο «καβαλάρης» και ο Κίσινγκερ το «άλογο» και όχι αντίστροφα. Το Ηνωμένο Βασίλειο, διακριτικά έπεισε, τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, να δεχθούν τόσο τη δημιουργία μιας επεκταμένης ντε φάκτο τουρκικής «ζώνης» όσο και μιας «μεγάλης ανταλλαγής πληθυσμού» ως τα απαραίτητα συστατικά για τη συγκρότηση μιας «ομόσπονδης δημοκρατίας», έγραψε. ('federal republic'). *(Η συνομιλία αυτούσια στο τέλος).*

Την ίδια μέρα 14/8 ο Χάρολτ Γουίλσον (Βρετανός Πρωθυπουργός) συνεννοήθηκε με τον ΓΓ του ΟΗΕ Κ. Βάλτχαιμ ότι κανένα ψήφισμα του Σ.Α για την Κύπρο δεν θα έβγαине βάση του Άρθρου 7 εκτός **και αν οι Τούρκοι ξεκινούσαν γενική σφαγή των Ελληνοκυπρίων**. Αυτό για όσους για δεκαετίες διερωτώνται γιατί δεν βγαίνει ψήφισμα βάση του Άρθρου 7.

Στις 15 Αυγούστου 1974 οι «Νιού Γιόρκ Τάιμς» επιβεβαίωσαν ότι ο Δρ. Κίσινγκερ ακολούθησε τη βρετανική πολιτική στο Κυπριακό, όπως και αποδεσμευμένα αμερικανικά έγγραφα...

Στις **16 Αυγούστου 1974**, το Φόρειν Όφισ αποφάσισε τελεσίδικα ότι η λύση θα ήταν δι-περιφερειακή ομοσπονδία (όπως αρχικά ονόμασαν την ΔΔΟ) και επέλεξαν τον **Γλ. Κληρίδη** ως τον ιδανικότερο να την προωθήσει.

27 Αυγούστου 1974 – δύο συναντήσεις. Η μία στο Φόρειν Όφισ μεταξύ Βρετανών και Τούρκων συμφώνησαν σε λύση για νέα αυτονομία στην τουρκοκυπριακή κοινότητα, σε μια ομόσπονδη δομή. Μίλησαν για ανταλλαγή πληθυσμών.

Η δεύτερη στην Ουάσιγκτον. Μεταξύ κλιμακίου αξιωματούχων του Φ.Ο και Δρ. Χένρι Κίσινγκερ. Άκρως αποκαλυπτικά τα πρακτικά.

Ο Δρ Κίσινγκερ τους είπε ότι το μεγαλύτερο διπλωματικό κατόρθωμα είχε ήδη επιτευχθεί, με το να θεωρούν τον ίδιο ως τον κακό των δικών τους διαπραγματεύσεων και διερωτήθηκε πως έγινε αυτό. Οι Βρετανοί δικαιολογήθηκαν ότι σκόπιμα ο Κάλλαχαν διατηρούσε χαμηλούς τόνους, ότι η ρεαλιστική λύση ήταν μια δι-περιφερειακή ομοσπονδία (ΔΔΟ) στην Κύπρο που είχαν υπόψη τους πριν τις εισβολές, χρειαζόταν ανταλλαγή πληθυσμών, έπρεπε να γίνουν αναπροσαρμογές στις τουρκοκρατούμενες περιοχές, η Τουρκία σύντομα θα ξεκινούσε τον εποικισμό από την Τουρκία. Ο Δρ Κίσινγκερ είπε πως ο χρόνος ήταν εναντίον των Ελλήνων και ανησυχούσε, γιατί πίστευε δύο στις τρεις περιπτώσεις η προτεινόμενη βρετανική πρωτοβουλία για ΔΔΟ θα αποτύγγανε γι' αυτό αρνήθηκε να αναλάβει ο ίδιος. Δεν ήθελε τις Ηνωμένες Πολιτείες να φορτωθούν την ευθύνη της αποτυχίας και όχι το Ηνωμένο Βασίλειο. Τον ρώτησαν αν μπορούσαν να είναι σίγουροι για τη πλήρη υποστήριξή του, αν έβαζαν μπροστά οι ίδιοι την πρωτοβουλία - πρότασή τους - για δι-περιφερειακή ομοσπονδία. Τους απάντησε την επομένη θετικά.

Τα πρακτικά της συνάντησης εκείνης υπογαμμίζουν για ακόμα μια φορά το γεγονός, ότι οι Βρετανοί και όχι οι Αμερικανοί ήταν οι παίχτες. Χρειάζονταν όμως την

αμερικανική υποστήριξη ως μια δυναμική επιρροή, όπως επίσης (κάτι που ο Κίσινγκερ αντιλήφθηκε εξ αρχής) να έχουν κάποιον για να του επιρρίψουν τις ευθύνες, αν τα πράγματα αποτύγχαναν. Για 48 χρόνια ο Κίσινγκερ δεν διαψεύσθηκε.

Οι Βρετανοί ακόμα επιμένουν για την ΔΔΟ τους, με πολλούς Κληρίδιδες έκτοτε στο πλευρό τους μαζί και τον ΟΗΕ. Όπως δεν διαψεύσθηκε και ο Τούρκος Erdinc Karasaran Γενικός Διευθυντής του Υπ. Εξωτερικών όταν στις 5 Οκτωβρίου 1979 επιβεβαίωσε στους Βρετανούς ότι οι Ε/κ είχαν συμφωνήσει μόνο για την δικαιοδικότητα. **Οι Ε/κ (είπε) δεν θα δεχθούν ποτέ την διζωνικότητα! Το 1983 το επιβεβαίωσε και η βρετανίδα αξιωματούχος κα 'Αντζελα Γκίλον, ότι ο Κυπριανός δεν είχε δεχθεί την ΔΔΟ. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος 24.4.2004 το προσυπόγραψε. Οι Τούρκοι το αναγνωρίζουν οι δικοί μας ηγέτες το περιφρονούν και επιμένουν.**

Τον Σεπτέμβριο 1974 ο Κληρίδης είχε πια δεχθεί την δι-περιφερειακή ομοσπονδία (ΔΔΟ) και το είπε δημόσια στη Γκαλερύ Αργώ στις 6 Νοεμβρίου, αλλά χρειαζόταν την κάλυψη της Αθήνας και του Μακαρίου. Το ΑΚΕΛ είχε και εκείνο συμφωνήσει με τον Κληρίδη για γεωγραφική ομοσπονδία, και το έδωσε γραπτώς στον Μακάριο το Νοέμβριο του 1974

Συναντήσεις Μακαρίου με Κίσινγκερ

Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος ήταν πλέον μπλεγμένος δίχως διέξοδο, και γι' αυτό έτρεχε να εκλιπαρεί το Δρ. Κίσινγκερ για βοήθεια... «Είχε δει τον Κίσινγκερ ιδιωτικά στις **22.7.74 για 1 ώρα και 20 λεπτά.** Του παρέδωσε χειρόγραφο σημείωμα με έξι προτάσεις για επίλυση του Κυπριακού, συμπεριλαμβανομένων αιτημάτων για επιστροφή στην προηγούμενη κατάσταση πραγμάτων και την δημιουργία μικτής αστυνομικής δύναμης στο νησί με ίση εκπροσώπηση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων». **Η δεύτερη ήταν στις 29/7/74 όταν είπε στον Κίσινγκερ ότι προτιμούσε Αμερικανό μάγειρα ζητώντας του να εμπλακεί ενεργά. Ο Κίσινγκερ θα έστελνε με την έγκρισή του τις προτάσεις του (Μακαρίου) στην Άγκυρα. Το ερώτημα : Ποία ήσαν τα 6 σημεία σε σύνολο, μήπως περιλάμβαναν και «καντόνια»; Έχοντας υπόψη ότι ο Κληρίδης ήταν έτοιμος να συζητήσει καντόνια στη Γενεύη 2.**

Στις **2 Οκτωβρίου** ο Μακάριος ενώ στη ΓΣ του ΟΗΕ είπε η γεωγραφική ομοσπονδία είναι απάνθρωπη την ίδια μέρα είχε **3^η συνάντησή** με τον Κίσινγκερ και του είπε: **«Δεχόμαστε ομοσπονδία αλλά σε κοινοτική βάση. Δεν με ενδιαφέρει αν ονομάζεται καντόνια, αλλά αυτές οι περιοχές δεν συνεπάγονται μεγάλη μετακίνηση πληθυσμού, αν είναι δύο μόνο περιοχές (εννοούσε όπως ζητούν οι Τούρκοι και προωθούσαν οι Βρετανοί – γεωγραφική ομοσπονδία) θα οδηγήσει στη διχοτόμηση... και σε περίπτωση που δεν το πετύχετε προσπαθήστε να την πείσετε να επιστρέψει την ελληνική πόλη της Αμμοχώστου, θα επιστρέψουμε 50,000 πρόσφυγες, θα είναι κάτι για μας, δεν θα είναι δύσκολο».** Ο Κίσινγκερ είπε θα ήταν δύσκολο γιατί το πρόβλημα ήταν πρώτα να ξεκινούσαν οι συνομιλίες.

Εν τω μεταξύ το Λονδίνο ανησυχούσε αν πράγματι ο Κίσινγκερ συνέχιζε να υποστηρίζει τη λύση τους, ΔΔΟ, και συνεχώς του ζητούσε διαβεβαιώσεις και τους τις έδιδαν οι Αμερικανοί.

Στη συνάντηση στην Αθήνα 30 Νοεμβρίου – 1 Δεκεμβρίου 1974 προτού επιστρέψει ο Μακάριος στην Κύπρο, οι βρετανο-αμερικανικές πιέσεις απέδωσαν με τον να γίνουν δεκτές οι δυο ζώνες.

Τελικά, στις 10 Φεβρουαρίου 1975 θάφτηκε η απελευθέρωση οριστικά. Ο Γλαύκος Κληρίδης έδωσε στον Ντενκτάς, δικοινοτικές πολυ-περιφερειακές ομόσπονδες προτάσεις, με τις οποίες η κυπριακή κυβέρνηση ξεκίνησε, με έγγραφο, την υποταγή στις τουρκικές απαιτήσεις. Το οποίο έλεγε ότι *Το Σύνταγμα θα είναι ενός δι-κοινοτικού, πολύ-περιφερειακού ομόσπονδου κράτους, Η περιοχή που θα διοικείται από τους Τουρκοκύπριους θα περιλαμβάνει σημαντική περιοχή στο Βορρά, που θα επεκτείνεται από αμφότερες τις πλευρές Λευκωσίας – Κερύνειας προς τη θάλασσα... Η Κεντρική Κυβέρνηση του Ομόσπονδου Κράτους θα έχει σημαντικές εξουσίες...*

Ο Ρ. Ντενκτάς στις 13.2.75 «απάντησε» με την πρόθεση του να ανακηρύξει μονομερώς το λεγόμενο «τουρκικό ομόσπονδο κράτος της Κύπρου» το οποίο έκανε στις 15 Νοεμβρίου 1983.

Από τότε ξεκίνησε ένας μαραθώνιος για επίσημη αποδοχή της ΔΔΟ από την Ελληνοκυπριακή πλευρά, με διάφορα σχέδια επί χάρτου μεταξύ Λονδίνου και Ουάσιγκτον (με την πατρότητά τους να έχουν οι Βρετανοί) και με τον Μακάριο τελικά να λέγει σε Βρετανούς και Κίσινγκερ ότι δέχεται την ΔΔΟ με 25% στους Τούρκους. **Αλλά δεν θα το έλεγε δημόσια μέχρι που οι διαπραγματεύσεις φθάσουν σε ικανοποιητικό πακέτο και έδωσε οδηγίες στο Εθνικό Συμβούλιο 18.8.1975 να κατεβούν οι τόνοι εναντίον της ΔΔΟ.** Το ίδιο και η Αθήνα νοουμένου οι Τούρκοι θα επέστρεφαν αρκετή γη. Και οι Βρετανοί έγραφαν και έλεγαν στους Αμερικανούς ότι δεν υπήρχε καμία περίπτωση οι Τουρκοκύπριοι να δώσουν πίσω τη Μόρφου και το ίδιο και για την Αμμόχωστο...

Στις **12 Φεβρουαρίου 1977** έγινε η συνεννόηση μεταξύ Μακαρίου και Ντενκτάς και γράφτηκαν στα πρακτικά του ΟΗΕ με το ΓΓ του Κ. Βάλτχαιμ προεδρεύων οι 4 κατευθυντήριες γραμμές ως οδηγίες προς τους διαπραγματευτές για επανέναρξη του διαλόγου. Δεν ήταν «Συμφωνίες» όπως μας κοροΐδευαν για δεκαετίες και ακόμα ξεδιάντροπα το κάνουν. **Σ' αυτές, όμως, ο λόγος που δεν υπήρχε η λέξη 'διζωνική' ήταν γιατί το είχε ζητήσει ο Μακάριος από τον Ντενκτάς, για να ετοιμάζε πρώτα το λαό. Το μάθαμε τελικά από το Αρχείο του ΟΗΕ.**

Στις 5 Φεβρουαρίου 1975 το Κογκρέσο επέβαλε εμπάργκο όπλων εναντίον της Τουρκίας. Η νέα αμερικανική διοίκηση του Jimmy Carter νωρίς το 1977 διόρισε τον Clark Clifford, ως ειδικό αντιπρόσωπο της για το κυπριακό πρόβλημα. Για να έβρισκε τρόπο τερματισμού του εμπάργκο και ομαλοποίηση των σχέσεων με την Τουρκία. Για αυτό το σκοπό ήταν και η **επίσκεψη Κίσινγκερ στην Τουρκία το 1975.** (Ο οποίος ήταν εναντίον του Εμπάργκο και προσπαθούσε να βρει τρόπους τερματισμού του αλλά έπρεπε να πάρει κάτι από τους Τούρκους για να ικανοποιούνταν οι Έλληνο-αμερικανοί πολιτικοί στο Κυπριακό...)

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια είναι που πρέπει να μελετηθεί το αμερικανικό ενδιαφέρον, οι αγγλοαμερικανικές διαπραγματεύσεις για λύση μεταξύ 1975-79. Άλλη διαστρέβλωση είναι ότι τάχα ο Κλίφφορντ παραπλάνησε το Μακάριο να δεχθεί τις 4 κατευθυντήριες και να δώσει το χάρτη. Ουδέν αναληθέστερον. Ο Clark Clifford έφθασε στην Κύπρο στις 23 Φεβρουαρίου 1977 και έφυγε στις 26 Φεβρουαρίου 1977 («Σημερινή», 10, 23 και 27 Φεβρουαρίου 1977.) 11 μέρες μετά!

Το δε διζωνικό χάρτη ο Μακάριος τον είχε ήδη έτοιμο όταν τον επισκέφθηκε ο Κλίφφορντ, τον έβγαλε από το συρτάρι του, του τον έδειξε και του ζήτησε να μην πει τίποτα. Το μαρτύρησε ο Νέλσον Λέτκυσ στους Βρετανούς.

Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος πέθανε στις 3 Αυγούστου 1977. Ο Σπύρος Κυπριανού ανέλαβε ως νέος πρόεδρος της Κύπρου στις 3 Σεπτεμβρίου 1977.

Στις **19 Μαΐου 1979** Κυπριανού Ντενκτάς κατέγραψαν νέες κατευθυντήριες γραμμές με βάση τις 4 προηγούμενες. Πάλιν ως οδηγίες, χωρίς καμία δέσμευση ή νομική ισχύ.

Στις **31 Ιουλίου 1979**, η Μάργκαρετ Θάτσερ (Βρετανίδα Πρωθυπουργός) συμφώνησε με τον Σπύρο Κυπριανού ότι τέτοιος όρος διζωνική, δεν υπήρχε στο διεθνές δίκαιο.

Στις **12 Δεκεμβρίου 1979** το Φόρειν Οφίς σε αυτοκριτική του παραδέχθηκε ότι εκείνο που ζητούσαν από τους Ελληνοκύπριους για να διασφαλίσουν τα δικά τους συμφέροντα σε σχέση με τις στρατιωτικές τους βάσεις και για να ικανοποιήσουν την Τουρκία υιοθετώντας, ένα μέτρο ίσων αποστάσεων, ήταν εντελώς άδικο και **σχιζοφρενικό**. Θα κάθονταν εν αναμονή για ένα «ευέλκτο» πρόεδρο πλέον γιατί με τον Κυπριανού δεν υπήρχε περίπτωση αποδοχής της ΔΔΟ.

15 Νοεμβρίου 1983 – Μονομερής ανακήρυξη ψευδοκράτους από Raouf Denktash

18 Νοεμβρίου 1983 Καταδικαστικό ψήφισμα 541 του Συμβουλίου Ασφαλείας.
11 Μαΐου 1984 – Δεύτερο καταδικαστικό ψήφισμα Σ. Ασφαλείας 550.

Στις 12 Μαρτίου 1990 – Τελικά με τον 'ευέλκτο' Γ. Βασιλείου, οι Βρετανοί κατόρθωσαν να περάσουν, τη 'διζωνική' για πρώτη φορά στο ψήφισμα 649/90 και να τροχοδρομήσουν τα σχέδια τους, που εμφανίστηκαν με τις συνομόσπονδες Ιδέες Γκάλι το 1992. Οι «Ιδέες Γκάλι» έτυχαν επεξεργασίας και επανήλθαν ως «Σχέδιο Ανάν» ,με προηγούμενη μεγάλη προετοιμασία μεταξύ Λονδίνου και Ουάσιγκτον το 1997 για δύο κράτη, το οποίο ετοιμάστηκε και πάλιν λίγο μετά από τους Βρετανούς, **με βοηθούς δικούς μας αυτή τη φορά**, για να απορριφθεί στις 24.4.2004. Όμως λόγω της άρνησης του Τ. Παπαδόπουλου να επανατοποθετήσει το Κυπριακό μετά το **ΟΧΙ**, και της επιστολής του στον ΓΓ μέσω Ανδρέα Μαυρογιάννη (σημερινού υποψήφιου για την προεδρία) με την οποία τον διαβεβαίωνε ότι δεν αλήθευε ότι ο λαός με το ΟΧΙ απόρριψε και την ΔΔΟ, διαιωνίστηκε η παρουσία της με τη Δέσμη Αρχών Παπαδόπουλου/Ταλάτ της 8ης Ιουλίου 2006, που μονόγραψαν αμφότεροι. Συνεχίστηκε με το Κοινό Ανακοινωθέν μεταξύ Χριστόφια/Ταλάτ 23 Μαΐου 2008 και τη Κοινή Διακήρυξη 11 Φεβρουαρίου 2014 μεταξύ Αναστασιάδη/Ερογλου μέχρι σήμερα αφού πέρασε δύο φορές και από τα βουνά της Ελβετίας Μον Πελεράν κα Κραν Μοντανά όπου διακόπηκαν οι συνομιλίες όταν η Τουρκία επέμενε να υπάρχει μόνιμα τουρκικός στρατός και εγγυήσεις με τον Νίκο Αναστασιάδη να αρνείται πλέον να δεχθεί να προσυπογράψει να γίνει η Κύπρος τουρκικό προτεκτοράτο.

Δυστυχώς, τόσο τα βρετανικά και αμερικανικά έγγραφα όσο και εκείνα του Εθνικού Συμβουλίου μας πληροφόρησαν ότι ο Μακάριος, ο Κληρίδης το ΑΚΕΛ εξαιρουμένων Κυπριανού και Λυσσαρίδη, και πίσω από τη ράχη του λαού, ενσυνείδητα αποδέχθηκαν τη βρετανο-τουρκική δι-κοινοτική, δι-ζωνική ομόσπονδη λύση και για ακόμη μια φορά εγκατέλειψαν όσα υπόσχονταν ότι

δεν θα δεχόντουσαν... Η απελευθέρωση ουδέποτε υπήρξε στόχος όπως έχω αναφέρει. Από την πρώτη Γενεύη μέχρι σήμερα.

Και για όσους ακόμα επιμένουν στην αποδοχή της παρανομίας, δικούς μας και ξένους, παραθέτω πρώτα, τη δήλωση 3.10.1938 στη Βουλή των Κοινοτήτων του Σερ Archibold Sinclair ηγέτη του κόμματος των Φιλελευθέρων :

«Μια πολιτική η οποία επιβάλλει αδικία σε ένα μικρό και αδύνατο έθνος και τυραννία στους ελεύθερους άνδρες και γυναίκες δεν μπορεί ποτέ να γίνει θεμέλιο για διαρκή ειρήνη». (Η δήλωση δεν ήταν με θέμα το Κυπριακό αλλά ανταποκρίνεται και στο Κυπριακό).

Και δεύτερο, και αν υπάρχει σήμερα κάτι στις διεθνείς εξελίξεις που μπορεί να βοηθήσει το Κυπριακό, αυτή είναι η απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου της Βρετανίας στις 23 Νοεμβρίου 2022, σε σχέση με τη Σκωτία. Με ομοφωνία 5 δικαστών με πρόεδρο τον Λόρδο Reed το δικαστήριο απέρριψε το δικαίωμα της Σκωτίας να νομοθετήσει διεξαγωγή δημοψηφίσματος για ανεξαρτησία.

Ουσιαστικά η απόφαση επιβεβαιώνει ότι και επειδή ένα κυρίαρχο κράτος έχει δύο ή περισσότερους «λαούς» (“peoples”) δεν σημαίνει αυτόματα ότι ο κάθε «λαός» έχει το δικαίωμα ξεχωριστής αυτοδιάθεσης. Σ’ αυτό ακριβώς το σημείο η απόφαση έμμεσα αφορά και το Κυπριακό, εφόσον πίσω στο 1956 ο Δρ. Νιχάτ Ερίμ, ο Τούρκος Συνταγματολόγος στον οποίο ο Τούρκος Πρωθυπουργός ανέθεσε να ετοιμάσει σχέδιο/έκθεση πως να επανακτήσει η Τουρκία την Κύπρο, και ο τότε Υπουργός Αποικιών του Ηνωμένου Βασιλείου Αλαν Λένοξ-Μπούτ, αμφότεροι (ειρωνικά) με νομικές γνώσεις, συμφώνησαν και δημιούργησαν τη δίδυμη προσέγγισή τους στο ότι οι δύο «λαοί» / «δύο κοινότητες» στη Κύπρο η μία η τουρκική μειονότητα του 18%, και η πλειοψηφία των Ελλήνων του 82% είχαν το ίσο δικαίωμα ξεχωριστής αυτοδιάθεσης ανοίγοντας έτσι το δρόμο στην διχοτόμηση. (Δήλωση στη Βουλή των Κοινοτήτων από τον Αλαν Λένοξ-Μπούτ στις 19/12/56 μετά από μυστική συνεννόηση με τον Τούρκο Πρωθυπουργό Α. Μεντερές στην Κωνσταντινούπολη 16/12/56).

Επομένως, έμμεσα, το Ανώτατο Δικαστήριο του Ηνωμένου Βασιλείου απέρριψε τη θέση Ερίμ/Λένοξ-Μπούτ (1956) που αποτέλεσε έκτοτε την ραχοκοκαλιά των τουρκικών απαράδεκτων απαιτήσεων που διαιωνίζονται μέχρι σήμερα με την απαίτηση για «δύο κράτη» με ράχη την ΔΔΟ. Αλλά ποιοι ηγέτες Ελλάδας και Κύπρου τολμούν να επανατοποθετήσουν το Κυπριακό ως θέμα εισβολής, κατοχής και ΕΝΙΑΙΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟ, χρησιμοποιώντας δικαστικές αποφάσεις και συγκρίσεις;

Η ΔΔΟ δεν συμβαδίζει με το ευρωπαϊκό κεκτημένο (δήλωση Τουρκοκύπριου πρώην διαπραγματευτή και καθηγητή, Δρ. Ερόλ Κευμάκ. (Σε σεμινάριο στο Λονδίνο το 2017 προεδρεύοντος του Βρετανού λόρδου Ντέιβιντ Χάνεου).

Προτού κλείσω, θέλω να θίξω ακόμα ένα σοβαρό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Κύπρος είναι και αυτό στο πρίσμα των διεθνών εξελίξεων. Τον πυρηνικό σταθμό που κατασκευάζει η Ρωσία στο Άκιουγιου της Τουρκίας μόνο 40 μίλια από τις ακτές της Κερύνειας. Αλλά για τον οποίο βουβάθηκαν όλοι, εντός και

εκτός της ΕΕ, τον ΟΗΕ, Αθήνα και Λευκωσία, και κανένας δεν θίγει, με όλους τους τρομακτικούς κινδύνους που εγκυμονούν για όλη την περιοχή από ένα ατύχημα ή διαρροή. Ουκ ολίγες οι προειδοποιητικές και τεκμηριωμένες επιστολές και άρθρα του Δρ. Κλέαρχου Α. Κυριακίδη, στις οποίες η κυπριακή κυβέρνηση και Βουλή δεν απαντούν...

Τέλος, ολοκληρώνω, με τούτο. Ολόκληρη η κατευναστική διαδρομή των ηγεσιών της ΚΔ από τις 17 Ιουλίου 1974 μέχρι σήμερα με τελική αφετηρία πρώτον την αποδοχή Γ. Βασιλείου του ψηφίσματος 649/90 για ΔΔΟ δίχως εξουσιοδότηση από τον λαό, και δεύτερον τα ΜΟΕ Κασουλίδη αναγνώρισης, επαληθεύει στα λόγια του αείμνηστου Δρ. Νεοκλή Σαρρή: «Σε λίγα χρόνια οι Τούρκοι θα κάνουν τους Έλληνες να σκέπτονται σαν Τούρκοι και αυτή θα είναι η μεγαλύτερη μας ήττα». Το μαρτυρεί η επιγραφή στον κατεχόμενο «Πενταδάκτυλο»...

Φανούλα Αργυρού

Ερευνήτρια/δημοσιογράφος

2.12. 2022 Λονδίνο (μέσω Skype).

© Φανούλα Αργυρού

*** Ο Δρ. Χένρι Κίσινγκερ ξεκίνησε το 1969 ως Σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας και ως Υπ. Εξωτερικών το 1973 και αποχώρησε το 1976 με την αλλαγή κυβέρνησης. Η ΔΔΟ ξεκίνησε από τους αρχιτέκτονές της στις 16/12/1956 με την δήλωση του Υπ. Αποικιών στη Βουλή των Κοινοτήτων ο οποίος έθεσε τα θεμέλια της δικοινοτικότητας σε ευθυγράμμιση με το σχέδιο του Δρ. Νιχάτ Ερίμ το Νοέμβριο του 1956 για επανάκτηση της Κύπρου, και η διζωνικότητα με το τουρκικό αίτημα εντός του 1957 προς το Φόρειν Όφισ. Έκτοτε συνεχίστηκε μέχρι σήμερα η ίδια πολιτική Λονδίνου/Αγκυρας και που είναι και η ραχοκοκαλιά κάθε διχοτομικής απαίτησης/λύσης όπως τα δύο κράτη.

Η τηλεφωνική συνεννόηση μεταξύ Τζέιμς Κάλλαχαν και Δρ. Χένρι Κίσινγκερ 14.8.1974

«Κίσινγκερ – Τζιμ, ποια είναι η γνώμη σου για το πού στεκόμαστε?

Καλλαχαν – Λοιπόν μόλις σκεφτόνουνά – νομίζω με στρατιωτικούς όρους σίγουρα οι Τούρκοι θα συνεχίσουν μέχρι να εξασφαλίσουν τη γραμμή που είχαν υπόψη τους στον χάρτη, και κυνικά , ας ελπίζουμε θα την πάρουν γρήγορα.

Κίσινγκερ – Συμφωνώ...

Κάλλαχαν -Henry, αν μπορώ να συνοψίσω την κατάσταση με δύο λόγια, νομίζω έχει ως εξής: Οι Τούρκοι έχουν καλή υπόθεση. Κατά τη γνώμη μου αυτό τώρα μπορεί να λυθεί μόνο με την δημιουργία μιας [ντε φάκτο τουρκικής] ζώνης. Μιας ζώνης στην οποία θα έχουν αυτονομία σε μια ομόσπονδη δημοκρατία. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με διαπραγμάτευση, όμως με τη σημερινή κατάσταση, κανένας δεν μπορεί να καταφέρει οτιδήποτε με κάτι τέτοιο. Έτσι έχουμε μια στρατιωτική λύση προς το παρόν, στην οποία θα αστυνομεύουν το δικό τους [ντε φάκτο] σύνορο. Θα έχουμε μια μεγάλη [ντε φάκτο] ανταλλαγή πληθυσμού, με τους Έλληνες να φεύγουν και μετά απλά θα αφήσουμε τη διπλωματία να αναλάβει, μέχρι να δούμε την ευκαιρία για ακόμα μια φορά, αν μπορούμε να βρούμε μια ειρηνική λύση στη νήσο. Τώρα όσον αφορά την Ελλάδα και την Τουρκία, είναι η Ελλάδα που θα χρειαστεί μασάζ γιατί οι Τούρκοι είναι πολύ σωβινιστές, μάλιστα πολύ κοντά στον Χίτλερ κατά μένα ['too close to Hitler for my liking']. Εντάξει;

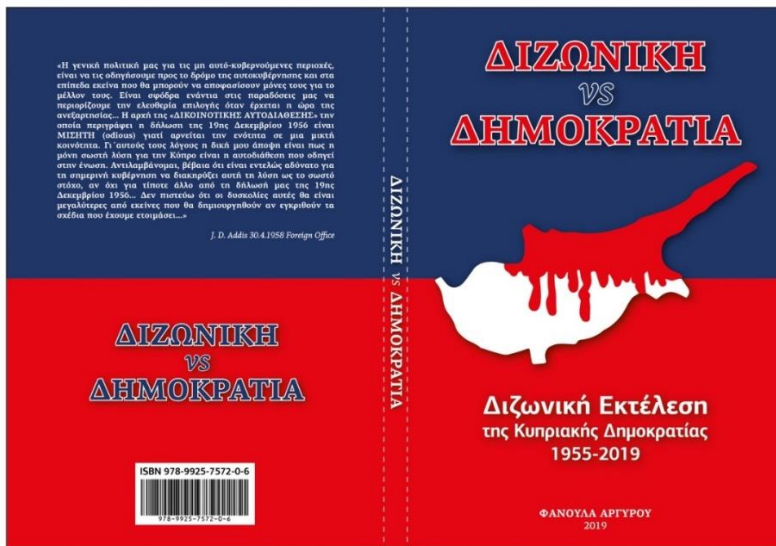
Κίσινγκερ : Συμφωνώ απόλυτα μαζί σου Jim. Και η τραγωδία είναι ότι θα μπορούσε να διευθετηθεί το θέμα μέσω διπλωματίας...»

Σημείωση Φ.Α

Η τελευταία αναφορά Δρ. Κίσινγκερ, αναφερόταν στη διαφωνία του με τους Βρετανούς στις 18 Ιουλίου για τον χειρισμό τους όπως και στον ηγετικό ρόλο και χειρισμό τους στην Γενεύη II, όπου άφησαν τα πράγματα στο χέρι του Ετσεβίτ να προχωρήσει με δεύτερη εισβολή όπως είχαν συνεννοηθεί στις 17 Ιουλίου, παρά να καταφέρουν μια συμβιβαστική λύση εφόσον αυτός ήταν και λόγος της Γενεύης II μετά την Γενεύη 1 όπου είχαν αναγνωρίζει την ύπαρξη δύο διοικήσεων, ενώ ο Κίσινγκερ προσπαθούσε να σταματήσει τον Ετσεβίτ από το να προχωρήσει σε δεύτερη μονομερή εισβολή. Αναλυτικά στο πιο κάτω βιβλίο μου.

ΠΗΓΕΣ

Οι πηγές για όσα αναφέρθηκαν στην ομιλία αυτή βρίσκονται στα 9 βιβλία μου για το Κυπριακό, με το τελευταίο « **Διζωνική vs Δημοκρατία – Διζωνική Εκτέλεση της Κυπριακής Δημοκρατίας 1955-2019**». Και είναι παρμένες από τα αποδεσμευμένα βρετανικά επίσημα έγγραφα που βρίσκονται στο Βρετανικό Εθνικό Αρχείο (British National Archives) στο Kew Richmond στο Λονδίνο, από αμερικανικά που είναι διαθέσιμα σε αμερικανικές επίσημες ιστοσελίδες καθώς και από το Αρχείο του ΟΗΕ. Το βιβλίο μπορείτε να το αναζητήσετε από τα μεγάλα βιβλιοπωλεία στη Λευκωσία. (Ελλάς, Σολώνειο, και άλλα).

Η Εκδήλωση

Η Συντονιστική Επιτροπή Υπεράσπισης Αγώνα για Ελεύθερη Κύπρο (Σ.Ε.Υ.Α.Ε.Κ.) και το Σωματείο «Συμπαράσταση Αγώνα Κύπρου» (ΣΑΚ), σας προσκαλούν στην εκδήλωση που διοργανώνουν την Παρασκευή, 2 Δεκεμβρίου 2022, στις 6:00μ.μ., στην αίθουσα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών (Ακαδημίας 60), με θέμα:

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

Ομιλητές θα είναι:

Ιωάννης Σιεκέρσαββας, πρόεδρος του Σωματείου «Αδούλωτη Κερύνεια»

Φανούλα Αργυρού, ερευνήτρια, δημοσιογράφος

Γεώργιος Κουρούκλης, δικηγόρος, πρόεδρος του ΣΑΚ

Μανώλης Μηλιαράκης, δημοσιογράφος, πρώην πρόεδρος της Σ.Ε.Υ.Α.Ε.Κ.

Τη συζήτηση θα συντονίσει ο δικηγόρος, πρόεδρος της Σ.Ε.Υ.Α.Ε.Κ. **Ευάγγελος Κουρής**.